

300672 - Amacı zulüm olmayan kişiye beddua edildiğinde beddua kabul edilir mi?

Soru

Amcam, elde ettiği kanıtlarla hizmetçiyi hırsızlıkla suçladı. Fakat hizmetçi bu suçlamaları kabul etmedi. Bununla birlikte amcam gördüğü kanıtlara ikna olmuş durumda. Gerçekten bu hizmetçi hırsızlık yapmamışsa amcama beddua ederse kabul edilir mi? Amcam kendi görüşüne göre ona zulmetmemiş. Fakat bazı kanıtlar gerçek olmayabilir. Bu durumda şayet hizmetçi hırsızlık yapmamışsa mazlum durumuna düşmez mi, amcamın üzerine beddua ederse onun bedduası kabul edilir mi?

Detaylı cevap

Allah’a hamd olsun.

Birincisi: Bir Müslüman diğer Müslümanı hırsızlıkla suçlaması caiz değildir. Ancak hırsız kendisi ikrar eder veya itibar edilen bir beyyine bulunursa bu suçlama mümkündür. İtibar edilen beyyine ise; şahitlik yapan adaletli iki erkektir. Bazı alimlere göre açık kanıtlarla hırsızlığı tespit etmek mümkündür. Zira “El mevsua el Fıkhiye el Kuveytiye” 24/332 kitabında fıkıh alimler, karine ve açık delillerle hırsızlığın tespit edilmesinin caiz olduğuna dair ittifak etmişlerdir.

Bazı alimlere göre şayet iddia eden, yemin eder sanık yemin etmezse yemin gereği işlem yapılır. Diğer alimlere göre karinelere göre tespit etmenin caiz olduğu görülmüştür.

İkrar ise, hırsızın buluş çağına ermiş ve akıllı olması durumunda kabul edilir. Fakihlerin cumhuruna göre hırsızın ikrarında özgür olması şartı koşulmuştur. Şayet kişi dayak hapis vb. şeylerle tehdit edilerek ikrara zorlanırsa bu ikrar geçersiz olur.

Beyyine: şahitlik gerekli şartlara sahip olan iki erkeğin tanık olmasıdır. Hırsızlık yapılan kişi ile bir adamın şahitliği yeterli değildir.

Karine: Fıkıh alimleri, hırsızlık haddi ancak ikrar ve beyyine ile gerçekleşeceğini savunmuşlardır.

İbn Kayyım Rahimehullah şöyle dedi: çalınan mal sanığın yanında bulunduğu takdirde İmamlar ve halifelere göre hırsızlık haddi uygulanır. Çünkü bu karine beyyine ve ikrardan daha güçlüdür. Zira karine ve beyyine doğruluk ve yalana maruz kalmaktadır. Fakat malın sanıkla birlikte bulunması şüpheye yer vermeyen bir kanıttır.

Hırsızdan bir ikrar veya malın sanığın yanında bulunması gibi itibar edilen bir beyyine yoksa kişiyi hırsızlıkla suçlamak haram olur. Onu suçlamak açık bir zulümdür.

Yüce Allah bizi zandan sakınmamızı emretmiştir. Ayrıca başkalarını yapmadıklarıyla suçlamaktan kaçınmamızı aksi takdirde yüce Allah zulümedenleri cezalarla tehdit etmiştir.. Yüce Allah şöyle buyurdu: “Ey iman edenler, zandan çok kaçının; çünkü zannın bir kısmı günahtır. Tecessüs etmeyin (birbirinizin gizli yönlerini araştırmayın). Kiminiz kiminizin gıybetini yapmasın (arkasından çekiştirmesin.) Sizden biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte, bundan tiksindiniz. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, çok esirgeyendir. (Hucurat 12)

Ebu Hureyre Radiyallahu anhu’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem şöyle dedi: “Sakın zan yapmayın! Çünkü zan (haksız yere suçlama) konuşmanın en yalan durumudur. Birbirinizin gizliden takip etmeyin! Birbirinize buğz etmeyin! Kardeş olun. (Buhari 4849, Muslim 2563)

Kurtubi Rahimehullah şöyle dedi: “Sakınılması gereken zan ile diğer zanların arasındaki fark: doğru bir delili olmayan ve açık bir sebebi bulunmayan her zan haram olup sakınılması gerekir. Özellikle hakkında zan oluşan kişi salih ve kendini örten birisiyle veya görünüşe göre emanet nispet edilen bir şahıs ise bu durumda kötü zan yapmak haramdır. (Tefsir el Kurtubi 16/331)

Yüce Allah şöyle buyurdu: “Mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara işlemedikleri bir şeyden dolayı eziyet edenler büyük bir iftira ve apaçık bir günah yükü yüklenmişlerdir.” Ahzap/58

Rasulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem şöyle buyurdu: “zulümden sakının, şüphesiz zulüm kıyamet gününde karanlıklardır” (Muslim 2578)

Daha fazla bilgi için ve insanlar hakkında kötü zandan sakınmak için (112196) nolu sorunun cevabına başvurunuz.

İkincisi:

Şayet amcan, hizmetçinin hırsız olduğuna dair beyyine, karine ve kanıt yoksa bu durumda amcan hizmetçiye zulüm etmiş olur. Şüphesiz yüce Allah mazluma yardım edeceğini ve onun duasını kabul edeceğini söz vermiştir.

Rasulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem şöyle buyurdu: “Üç kişinin duası geri çevrilmez: Adaletle hükmeden hakimin, iftar edinceye kadar oruçlunun ve mazlumun. Mazlumun duası bulutların üzerine yükselir, göklerin kapıları açılır ve yüce Allah şöyle buyurur: benim izzetime yemin olsun ki zaman geçse de sana yardım edeceğim” (Tirmizi 2525)

Bu hadis gereğince mazlumun dua etmesi meşru olduğunu gösterir. Fakat mazlum zulüm gördüğü konu dışında beddua etmez aksi takdirde zalim duruma düşebilir.

Şayet amcan bu konuda bir kanıta sahip veya muteber bir karine bulunuyorsa fakat hizmetçi gerçekte hırsızlık yapmamışsa bu durumda amcan suçlamada mazur görülür. Çünkü belirsizlik hakimdir.

Yüce Allah'ın affı ve kereminden ümidimiz Allah, o kadına fazlı ve keremiyle telafi etmesi o zulme karşı ona hayırla karşılık vermesidir. Umarız amcan ona zulüm etmeyi amaçlamıyorsa ve vacip olan araştırmayı yerine getirmişse ve haklara riayet etmişse hizmetçinin bedduası kabul olmaz. Bu durumda amcanız mazur görülür. Gaybı alemlerin rabbi bilir.

En iyisini Allah bilir.